چون الله متعال در قلب مردی خواستگاری از زنی را القا کند، اشکالی ندارد به او نگاه کند.

از محمد بن مسلمه روایت است که می گوید: قصد خواستگاری از زنی را داشتم، پس خود را از او پنهان می کردم تا اینکه در نخلستانش به وی نگاه کردم؛ وقتی به محمد بن مسلمه گفته شد: با اینکه از صحابه ی رسول الله صلی الله علیه وسلم هستی چنین کاری می کنی؟ وی گفت: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «إِذَا أَلْقَى اللَّهُ فِي قَلْبِ امْرِئٍ خِطْبَةَ امْرَأَةٍ، فَلَا بَأْسَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهَا»: «چون الله متعال در قلب مردی خواستگاری از زنی را القا کند، اشکالی ندارد به او نگاه کند».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت احمد]

حدیث مذکور بر این مساله دلالت دارد که محمد بن مسلمه رضی الله عنه قصد خواستگاری از زنی را داشت؛ به همین دلیل خود را از وی پنهان می کرد تا او را ببیند؛ در این میان یکی از تابعین او را می بیند و این کار را ناپسند و عجیب می پندارد؛ لذا محمد بن مسلمه به وی خبر می دهد که این کارش مستند به امر نبوی می باشد؛ اینکه هرکس قصد خواستگاری از زنی را دارد و الله متعال تمایل به ازدواج با او را در قلب وی انداخته است، باید به او نگاه کند؛ و این بر استحباب نگاه کردن به مخطوبه دلالت دارد هرچند مخطوبه از آن بی خبر باشد؛ و حتی اگر خواستگار ناچار شود خود را از وی پنهان کند؛ و این کار به سبب نیاز و ضرورتی که در این زمینه وجود دارد، مباح می باشد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58063